

GLASILO
SLOVENSKEGA
KLUBA
MELBOURNE

LETNIK VII.
1962

VESTNIK

STEVILKA 4
APRIL

Za otvoritev razstave slovenskega zamejskega tiska v Torontu, Canada, ki je bila 24. februarja, je pisatelj Karel Mauser sestavil ogovor, ki je po svoji tehtnosti vreden, da ga pozna širšaslovenska javnost. Glasi se:

Dragi prijatelji! Mesec februar je mesec dobrega tiska, mesec v letu, ki naj bi bil posvečen tistemu delu človeškega življenja, ki je sicer zelo naraven, pa se vendar lahko na poseben način dotika tistega, proti čemur gremo vsi - večnosti. Večnosti v tistem polnem pomenu besede, ko telo zgubi svoje napake, ko prestanejo in se umirijo bedni napor človeškega gibanja in se iz lupine sprosti duh, večno nemirni duh, ki je plahutal v trohljivi skorji našega življenjajo zadnjega diha naše smrtnosti, do zadnje hladne solze, ki jo je slovo stisnilo iz telesa.

Če gledamo mesec dobrega tiska skozi ta prizmo, potem bi mogli vse ljudi razdeliti v dve veliki skupini: V ljudi, ki živijo od samega kruha, in v ljudi, ki živijo tudi iz besede, iz te svetle iskre kruha, ki je zmožna življenja, ki se neprestano spreminja, ujeti v izraz, v nekaj, kar ostane, ko bo redko še kakšen človek - živ. Kakor so nam ostali papirusi in hieroglifi, kakor so se ohranile v kamen vsekane, v glino vrezane in na pergament napisane besede, tako bodo za nami ostale knjige, revije, časopisi, članki in člančiči. Naš ne bo več, niti pepela za nami, naš duh, naša misel, naša hrcpenjenja, naše želje - to bo ostalo v črkah, v slovenskih črkah, v slovenski besedi, v duhu, ki smo ga v svojem življenju skrili pod pisano ali tiskano črko.

Duh! To je bistvo in srčika v mesecu dobrega tiska. Vračanje k duhu, vračanje k osnovi, vračanje k človeku, ki je zavoljo omahljivosti lahko slab in bešen, pa se vendar še krčevito oklepa tistega, kar ga veže z večnostjo - duha. Morda ni naključje, da je ta mesec dobrega tiska tudi mesec luči, mesec dobre vdano goreče sveče. Svečnica daje ton temu mesecu in če priključimo drobnemu trepetu sveče še nenehno utripanje človeškega duha, potem bi morali reči, da je mesec februar eden najlepših v letu. Luč in duh.

Dragi prijatelj, če pogledamo okrog sebe in pogledamo tudi vase, se bojim, da bomo morali priznati, da jih je danes že več, ki živijo samo od kruha in da peša peščica tistih, ki živijo od kruha in besede. Bojim se, da smo se odtrgali od osnove, ki bi nam mogla uravnovešati potrebo po kruhu in besedi in da se čezdalje bolj nagibamo samo h kruhu, k temu, kar hrani naše telo. Beseda sameva v kot potisnjena in njen klic plava mimo nas. Revije se mučijo z deficitom in umirajo, knjige mrtve leže na policah, duh govori samemu sebi, kakor da nima ničesar več povedati. Med nami se nevarno širi bolezen brezbriznost do besede, tisoč let stare zapisane slovenske besede. Po tisoč letih nam nima več kaj povedati, naveličali smo se je, kot se džungelski rodovi svojih starih očetov, ko jih v dneh starosti, ko vidiijo, da se jim bliža konec, polože na nosila in jih zanesejo na gozdno jaso, da zobje zveri končajo njih starost.

(Dalje str. 6)

P O V I K T O R I J I . . .

===== P. Bazilij ofm

* Komaj smo za sabo pustili božične praznike, že je na vrata potrkala VELIKA NOČ. Vsem članom Slovenskega kluba in vsem ostalim bralcem Vestnika ter rojakom po širni Viktoriji izrekam iskrene velikonočne čestitke. Naj bi ne bilo slovenske družine med nami, ki bi preživela te praznične dneve kot bi Kristus nikoli ne živel, trpel in umrl, pa za nas tudi vstal. Praznovanje velike noči ni samo brezvsebina tradicija, ki nič ne pomeni. Izšli smo iz vernih slovenskih domov - tudi naši izseljenski domovi bodo srečni le takrat, ko bo v njih doma vera. Še enkrat torej: VESELO VELIKO NOČ!

* Isti pozdrav lahko v velikem tednu berete tudi sredi Melbourn v našem domačem jeziku. V Royal Arcade je od ponedeljka do velike sobote "Easter Show", kjer razne narodnosti razstavljajo in med ostalimi seveda tudi Slovenci. Slovenski klub je bil povabljen k sodelovanju ter se je rade volje odzval. France Benko je cel dan risal pisanice. Je res, da še nikoli ni odrekel prošnji, četudi je bila izrečena zadnji trenutek. Iskrena zahvala njemu kakor tudi ostalim, ki so posodili razstavne predmete.

* Kakor sem videl na zadnji seji, tudi letos tradicionalni izlet velikonočnega ponedeljka ne bo odpadel. Kam jo bodo Slovenci to pot mahnili, pa boste verjetnobra-
li kje drugje. Žal mene dolžnosti kličejo drugam, četudi bi se izleta rad udeležil. Ne pomnim, kdaj sem bil zadnji-
krat na izletu. Vedno manj je prostega časa. - No, upam da se boste dobro zabavali.

* Krsti so bili po naših slovenskih družinah v temle redu: Dne 24.februarja smo krstili GREGORJA MILANA, sinka Milana PLEČKA in Nade r. Kotlušek, 4.marca pa BORISA FRANCA, sinka Marjana BUBNIČA in Marije r.Poles. - Dne 10. marca sta v Bell Parku krščevala Helmut MAYER (s svojim očetom začetnik in lastnik Travljične dežele v Anakie, katero so obiskali na izletu otroci Slovenske šole) in Marija Koželj; dobila sta PETRA DOUGLASA. - Naslednji dan sta k Mariji Pomagaj v Kew prinesla prvorojenko MARIJO Franc PETEK in Matilda Munda, dočim je v Bell Parku oblila krstna voda BRANKA JANEZA, sinka Janeza IVCA in Bogomile r.Hrib.

17. marca je bil (tudi pri Mariji Pomagaj) krščen ROBERT MARJAN, sin Staneta LESKOVCA in Zlate r. Skumavec, naslednji dan pa prav tam ESTHER MAJDA, hčerka Stefana TENDLIJA in Ade Marije r. Pribac. - V družini Karla RAZBORSKA in Julije r. Barič je zajokal ALEKSANDER KARL, ki smo ga krstili dne 31. marca v Pascoe Vale. - Dne 7. aprila je v Yarraville hčerka Ivana HRVATINA in Slavice r. Ladovac dobila ime MARIJA LIDIJA, naslednji dan pa v Bell Parku hčerka Zvonka ŠUTEJ in Ane r. Butala ime KATARINA. - Razume se, da želimo vsem skupaj obilo sreče v življenju!

* Dne 24. februarja sta se v Carltonu poročila Franc GRL in Marija ZORMAN, oba doma iz fare Trnje. - Dne 3. marca sta si v W. Brunswicku obljubila zvestobo MIRKO ZNIDARIČ in Terezija KUNST, ženin iz Šabotincev, nevesta iz Poljčan. - V Yarraville pa sta se vzela dva iz jelšanske fare: Ivan ISKRA in Pavla ISKRA. - Dne 10. marca sta si v Bell Parku obljubila zvestobo Franc FAVLOVIČ (doma iz Bušeče vasi) in Barica VANCAS (iz Farkašičev). - Dne 17. marca sta bili dve poroki v North Brunswicku: Marija CERGOLJ iz Slivja je postala žena Canu Aleksandru MJEDA (po rodu Albanec), Marija BALIGAČ iz Ižakovcev pa Filipu ČULIČU, po rodu Hrvat). - Naše čestitke novim mladim parom!

* Kakor čitam po slovenskih listih drugih zamejskih držav, kjer žive naši izseljenci, je izdaja prve slovenske knjige v Melbournu le dobro odjeknila. Zlasti Argentina, ki s svojo Kulturno Akcijo izdaja največ in najboljše knjige v zamejstvu, je naš korak pozdravila in nam iz srca čestitala. Torej si počasi le utiramo pot najprej - četudi smo še precej daleč za drugimi našimi izseljenskimi skupinami po svetu. - Za božič smo avstralski Slovenci dobili lepo slovensko božično ploščo, kar je tudi omembe vreden dogodek. Za letošnjo veliko noč pa je prav tako v Sydneyu in na pobudo p. Odila izšla slovenska VELIKONOČNA PLOŠČA. Ko boste to brali, jih bom imel 50 izvodov v rokah - to se pravi, da jih bo hitro zmanjkalo, kot je tedaj božičnih. Je iste velikosti in iste cene kot božična, lepa vsebine pa menda tudi in vredna priti v verno slovensko hišo.

* Naši odbojkarji se bodo v nedeljo (15. aprila) pomerili s Poljaki. Kakšen bo rezultat te prve "mednarodne" igre, bomo poročali prihodnjič. Obenem vabim vse tiste, ki jih veseli odbojka, da se prijavijo v našem hostelu Raqua Hall. Radi bi organizirali močno moštvo.

Po tisoč letih se nam ne zdi več vredno prisluhniti staremu viru, se nam ne zdi več vredno dvigniti oči k sladki besedi, ki jo je slovenski človek nekoč ganjen ponavljal za skromnim menihom ob Vrbskem jezeru, ko jo je zapisal za očitno spoved.

Izpovem se ...

Mi nimamo ničesar več izpovedati, mi, ki mislimo, da se prikruhu, s kruhom in za kruh odvija človeško življenje, mi se izmikamo in gremo od lastne besede, ker mislimo, da bi ji sicer bili dolžni kaj dati, ker smo se v njej rodili in v njenih besedah bili krščeni. Bojimo se, da ne bi terjala svoj obulus, svojo desetino, ki ji pritiče

Kakšna strašna bednost in kakšna praznost se nas oprijemlje! In plašno hitimo pokrivati s prstjo izgovorovše zadnje bleščanje duha besede na svojem dnu. Postajamo zasuti vodnjaki, ki bi morali biti polni dobre in sveže vode. Nalašč z robotim kamenjem zasipamo vodno žilo, da teče drugam - naj teče, kamor hoče, kaj nas briga! Kaj vraga boš na tujem z domačo besedo, kaj boš z revijo, kaj boš s slovensko knjigo? Denar mečeš proč, ničesar nimaš pokazati, ko je vendar toliko drugih potreb, s katerimi si lahko olajšaš življenje in si ga napraviš komodnega.

Zasipavamo duha, postajamo bedni grobarji svoje lastne besede, ker smo se zveržili, ker se nas čezdalje bolj oprijema sirensko petje tujine in gmotnih vrednot. Kitimo se s tujim ovetjem, mi, sinovi tršatih gorenjskih gora, sinovi in hčere lepih slovenskih dolin, otroci trdega notranjskega sveta, mehkih belokranjskih ravnin in štajerskih goric. Mi, otroci dedov, ki jih ni zmogel ni hudič, ne birič vdano capljamo za pavjim perjem, kakor da nas je že sram dati za klobuk petelinje pero slovenskega puntarja, ki ga niso pritiskali k tlom niti biči valptov, niti globoke grajske ječe. Vse preveč rasto med nami Blaži Bregarji, vse premalo je Zalarjev in Siv. Živeti, dobro to postaja naša parola in za to parolo se zvrščamo v pogrebni spreved za svojo domačo besedo. Če bo šlo z našo besedo naprej v tej smeri, bomo še redki tisti, ki bomo na zadnje uro pred tronom slovenske besede dvignili roke v pozdrav: Ave, materinska beseda, umirajoči te pozdravljajo.

Zde se vam pretirano te besede, toda na žalost niso, dragi prijatelji. Z iskreno bolečino gledam na propadanje besede med nami.

Vedno sem jo ljubil, vedno sem ji želel streči in ji vdano po svojih močeh služiti. Bridko je misliti, da vsa naša emigracija z veliko muko in žrtvami posameznikov, še izdaja toliko in toliko slovenske literature. Koliko je mohorjanov med nami? Koliko jih je zlasti med inteligenco, ki kupuje knjige slovenske kulturne akcije, EURAMA in Studiae Slovenicae? Kdo kupuje revije, kdo naroča slovenske časopise? Vem da ne more vsak vsega, toda koliko je slovenskih družin, ki sploh nimajo ničesar. Ne mohorjevih knjig, niti slovenskega časopisa.

Ne govorim nocoj zato, da bi komu vsiljeval svoje mnenje, da bi koga silil, naj naroči to ali ono. Prva postavka, s katero gledam na celo našo emigracijo in njeno življenje je: Vsi smo Slovenci. To je naše bistvo.

Druge postavke ima lahko več vej. Na kulturno in politično bodočnost Slovencev morda gledava različno. Ti imaš svoje mnenje in jaz svojega.

(Dalje str. 7.)

Med nama so miselna trenja, toda moja misel in tvoja misel je v skladu z moralnimi principi, tudi ti veruješ v duha, v besedo, v ljubezen. Zavoljo tega ti bo morda bližja revija in časopis in knjiga, ki potrjuje tvojo misel. Sezi po tem, kar ti je ljubo, v korenini sva skupaj. Oba se stikava v domači zemlji, v zgodovini njenega trpljenja in njene slave. Stikava se v besedi, v upanju, da bova nekoč z vseni Slovenci stala v večnosti, ker bodo naša miselna trenja dobila popolno spoznanje. Tedaj - bomo vse razumeli, razumeli bomo drug drugega, zakaj tedaj ne bo več pretetlosti ne bodočnosti, tedaj bo vse sama presijana sedanost.

Dragi prijatelji, ne bi želel biti predolg. Z iskrenim zaupanjem se obračam na vsakoga izmed vas, da bi pustil nocoj prostor v svojem srcu za slovensko besedo in če jo je zgubil, da tava mimo njega da bi jo ljubo prijel za roko in pripeljal v svoje srce nazaj. Da bi ta beseda, ki že etisoč let poji slovenskega doveka, mogla spot pronioniti - vate, da bi skozi to besedo kot skozi brušeno steklo gledal nazaj, svoje bedno otopenje z življenjem. Majhna bo morda slika, ki jo boš videl, toda lepa bo in tvoja bo, v njej bo vse tisto, kar bi v življenju morali iskati. Mir, preprostost, ljubezen, upanje in zaupanje drug v drugega.

In to je bistvena naloga naše besede. Da nam posreduje duha, ki nas pripenja na večnost in da nam prižiga luč, s katero si svetimo po gazah tujega sveta.

Naj bi k temu cilju vsaj malo pripomogla tudi vaša razstava dobrega tiska. K, M.

U P R A V N E M U O D B O R U
S K M :

(Pismo iz Toronta, Can.)

Z veseljem sva prejela Vaše pismo ter komaj pričakovano prvo slovensko knjigo izdano v Avstraliji. Najlepša hvala! Našemu mlademu pesniku g. Pribacu pa izrekava iskrene čestitke k bogati zbirki izbranih verzov. Zeliva mu tudi v bodočo veliko uspeha. Saj je priznanje, ki ga je izrazil znani slovenski pesnik in slavist, profesor Tine Debeljak res veliko. Vam, odborniki pa čestitava k napredku, ki ste ga pokazali z založbo to lepe slovenske knjige. Se posebno sva bila vesela, da je knjiga priromala še pred časom za prvo razstavo slovenskega zamojskega tiska, ki se je vršila v Torontu. Toplo nama je bilo pri srcu, ko sva stopila v lepo okrašeno dvorano, kjer so poleg drugih napisov velike črke jasno zaznamovale tudi: TISK IZ AVSTRALIJE. Nismo sicer imeli veliko gradiva na razpolago, vendar se je sleherno oko ustavilo tudi ob našem tisku (Vestnik, Misli in menda najmlajša slovenska knjiga na razstavi, pesniška zbirka Bronasti tilkač). Na razstavi, ki je trajala dva dni, je bilo veliko razstavljalcev. Tukaj smo imeli priliko videti vse mogoče knjige, revije in časopise naše emigracije iz različnih kontinentov. Bilo je res lepo. Še prav posebno nas je ganil govor našega znanega pisatelja Mauserja, podan na Kulturnem večeru, posvečen slovenski besedi. (Govor pisatelja Mauserja je objavljen v Vestniku pod naslovom Slovenska beseda.).

Takoj ko dobiva pošiljko knjig, bova začela s prodajo. Vložila bova najin prosti čas za čimvečji uspeh. Vi, dragi rojaki, pa le korajžno tako naprej, saj Vašemu napredku se rojaki kot na avstralskem tako na ameriškem kontinentu veselimo. Pozdrav SKM-u!

Jožica in Stanko Šajnovič.

Pred pol stoletja je o tem pisal Cankar: O domovini, o narodu. In pred več kot sto in par desetletji je domovini spletal vence svojega trpljenja Prešeren. A danes v drugi polovici XX. stoletja, ko nam je domovina in narod postalo posmehljivo sentimentalno čustvo, kličemo eden drugemu: osebno, strankarsko, brutalno človeško: Jaz bratje, vem za domovino! Mi, bratje, vemo za domovino. Pred sto leti je narodu očital Levstik, v svojem sonetu naša nesreča, opičje obnašanje in posnemanje v prizmi potujčevanja. In kdor bi nam danes to zabrusil v mazižljeni obraz XX. atomskega stoletja, bi ga kamenjali!

Ker: Mi, bratje, vemo za domovino! Mi, bratje, vemo za naroda!

Mi, bratje, ne vemo ničesar! Mi, bratje sploh ne mislimo ničesar. Nam, bratje je domovina še samo sentimentalni spomin. Nam, bratje, je ves naš narod in njegovi tisočletni elementi govno!

Gledam ga slovenskega kmeta, ki je danes sproletarijiran, kako mi stopa nasproti. Čudim se, kje je dobil toliko uma, ko me pozdravlja z besedami: Kaj, kaj bomo mi revež! Naši izleti naše zabave, naše prireditve, naše zamejsko narodnostno družabno in kulturno življenje, pa naš domač človek, ki te bo ob priliki le opeharil in ki ti ne bo dal besede vredne človeka! Kaj vse! Pogledaj tujino, pogledaj njeno svetje! Nisem več toliko neumen; pol sveta sem dal čez ramo." Odhaja. In on?

Ozrem se na slovenskega podjetnika; narod mu je v njegovem podjetju, v njem mu je le delovna sila izklita iz klene rasti naroda. To je zanj narod. Ha, mož podjetnik, mož besede! Na spodnji šobi mu visi narod, ko leze ven: Naše je le naše!

Požiram slino, ko slišim slovenskega intelektualca: kaj je bil Prešeren, kaj je bil Cankar. Religiozen, komunist? In boj mrtvih besed brez koristi.

Prešeren in Cankar, tebi in meni, nam vsem: Jaz bratje pa vem za domovino! Midva veva za domovino, za tisto slovensko domovino, ki je brez praznih besedičenj, ki je dokazana; za tisto slovensko domovino, ki je slovenska, brez tistega zategnjenege e, in domovina brez tistega dolgega piskajočega i! Najin narod nama ni bil v podsmehu nikoli, in nama bil v koristi nikdar in naša bit ni bila v praznini besede nikakor; beseda je bila tlakovana z dejahji!

Bratje, ni beseda domovina, fraza, ki jo lahko z jezikom tolčeš ob razprte zobe!

Domovina - naša mati! Ona je vredna tisočerihi žrtvi. Njeni zakladi so vrednejši kot puhla stvarnost člo veške domišljije. Ona - naša mati je puls našega življenja. Moža, giganta slovenskega naroda, sta krvavela v trpljenju za domovino in vendar sta jo božala po mladostnem licu starke. Mar mi, ki jo sujemo z okovanim obronkom škornja in kličemo: Mi vemo zate! Mar smo mi res tisti, ki vemo za domovino? Ceniti tisto nepoplačljivo kar ti je dala in pozabiti vse tisto kar si pretrpel pod parolo domovine, se pravi vedeti za domovino! Mar boš od matere zahteval večjo doto kot ti jo more dati?

Njena Velikonočna epistola nam, njenim otrokom, ni njeno vstajenje, temveč vstajenje nas, da vstanemo in ponesemo dobrodelni dar njene dote k blagoslovu. In ta dota naj rodi dobre, plemenite sadove - plemenite matere! (-in.)

*** Sporočamo članom SKM, da je članska zabava bila prestavljena na poznejši datum. Kraj in datum Vam bomo pravočasno javili.

*** Na pustni zabavi, dne 3. marca 1962, v Prahran Town Hall so bile nagrajene tri najlepše maske. Po daljšem ocenjevanju je petčlanska komisija podelila nagrade sledečim: Prvo nagrado je dobila gđc. Anica MOLAN, drugo nagrado je dobil g. Jože JANEŽIČ in tretjo nagrado je komisija dodelila malemu Mlademu PLACKO. Člani ocenjevalne komisije so bili: gospodje Jože GRILJ, Alojz JANŽEKOVIČ in Ivan PROSENAK ter gospe BOLE in MESAR.

*** Moomba Festival je za nami. Ostal je še samo lep spomin, ki ga melnbourski Slovenci lahko zapišemo in ohranimo med svojimi dogodki napredka. Na Festivalu smo bili zastopani kar trikrat. Sodelovali smo pri Miss Moomba Competition, International Midley in pri povorki skozi mesto, kjer je sodelovalo 28 narodnih noš.

Slovenske narodne noše so zbudile veliko pozornost pri avstralski publiki. Ne bo odveč, če povem, da so ravno slovenske narodne noše bile posnete od novinarjev in foto-reporterjev GEOGRAPHICAL NATIONAL MAGAZINE iz ZDA. Med krajšim pogovorom z novinarjem, mi je med drugim dejal: "Your national costumes are outstanding and very attractive." Povedal je, da delajo za publikacijo o Avstraliji, njenih naravnih lepotah in narodnostih živečih v Avstraliji.

Lahko smo ponosni, da smo ravno Slovenci želi, morda nepričakovano, priznanje pri avstralski javnosti. To je dosti jasen dokaz, da smo pretrgali tiste niti, ki so nas nekdanj ovirale ter spletale med nami mreže. Pokazalo se je, da s skupnimi močmi in s sodelovanjem dosegamo večje uspehe in bomo želi še večje v prihodnosti, če bomo znali med nami samimi pravilno uporabiti besedo SODELOVANJE.

ZA USPELO SODELOVANJE NA MOOMBI FESTIVALU SE UPRAVNI ODBOR SKM najtopleje zahvaljuje sledečim osebam: Anici SRNEC, učiteljici, ter otrokom Slovenske šole, Roziki Matko, Hugu Polhu, Angelu Parma, Stanku Hartmanu, Mariju Abram, Tinetu Vengust, Janezu Vidovič, Vinku Nolan, Danili Bole, Danici Tusek, Mariji Gerbec, Nini Benko, Anici Uršič, Anici Molan in Genovefi Pivar. Zahvaljujemo se tudi staršem, ki so pošiljali otreke (jih vozili) k vajam in jim privolili sodelovanje.

*** ZAHVALA: Upravni odbor SKM se zahvaljuje vsem sodelajočim, pri minulem Veselem večeru. Zahvalo izrekamo: Angelu Parma, Roziki Matko, Hugu Polh, Rozini Žižek, Ivanki in Mariji Horvat, Mariju Abram, Slavku Kregar, A. Verku, F. Verko, Martinu Vengust, Marjamu Nanut, Maksu Pišatek in Stanku Hartman.

*** Sporočamo vsem članom Slovenskega kluba Melbourne, prijateljem, simpatizerjem in obiskovalcem naših zabav, da bo naslednja zabava SKM dne, 5. maja t. l., v Prahran Town Hall ob običajnem času. Izlet, tradicionalni izlet SKM pa bo na Velikonočni ponedeljek. Berite prilogo za informacije.

THE MOOMBA INTERNATIONAL CULTURAL
GROUP -- SKM-u

Melbourne, 10th. March. Dear Sirs.

ON BEHALF OF THE MOOMBA INTERNATIONAL Cultural Group, it is my pleasure to thank the Slovenian National Group for a fine performance at the International Medley held in the Alexandra Gardens on 4/3/62.

Please give my warmest thanks to the members of the childrens group and their teacher - they performed beautifully, and the audience loved them. I also saw them looking very sweet in the Moomba Float parade! My gratitude is also due to Rosi Matko and Hugo Polh for their fine singing, and to Mr. Hartman for his accompaniment.

And an especial vote of thanks to Mr Angelo Parma, who is such a wonderful magician - he held the audience enthralled, and we are still trying to work out how he does his tricks.

You may be interested to know that the audience was officially estimated at twelve-thousand. Once again, my warmest thanks to you and to all the members of the Slovenian Group who helped to make the Medley a success. Every good wish to all future activities.

Yours sincerely

The MIOG

*

ODBOJKARJI - SKM-u

Melbourne, 10. aprila. Spoštovani!

Naprošam Vas, da objavite sledeče v Vašem glasilu Vestnik:

V Slovenskem hostelu v Kew smo organizirali odbojkarško moštvo, ki je že imelo nekaj pozitivnih in uspešnih tekmovalj s tukajšnjimi moštvi. Upamo tudi, da se bomo vključili v Zvezo od-
VESELO ALELUJU ŽELI BRALCEM UREDNIŠTVO IN UPRAVA SKM!

bojkarških društev v Victoriji. Naša skupina se pridno vadi in ima redne treninge na domačem igrišču v našem Domu. Nijamo nobenih dobičkonosnih interesov, pač pa gojimo to panogo športa za razvedrilo. Seveda če pa zraven tega dosežemo kakšen uspeh se ga veselimo. Držimo se pač gesla: Zdrav duh v zdravem telesu!

Zato tudi Tebe, dragi slovenski rojak, ki Ti je bila odbojka morda nekoč del razvedrila, vabimo, da nam se pridružiš! Vsak interesant - vsak igralec odbojke - Slovenec, nam je dobrodošel. Seveda, naša pravila, ki so postavljena na lastni podlagi in volji so trdna in zahtevajo točnost in redno marljivo vajo.

Torej, če se strinjaš z nami in si ljubitelj te igre, se oglasi pri nas in bodi z nami i pri vajah in nastopih ter uspehih! Za vsa pojasnila oziroma vse prijave sprejema:

Mr. Miroslav Krševan,
c/o Padua Hall
19 A Beckett St. Kew.

Z našim pozdravom:

Zdrav duh v Zdravem telesu!

Krševan.

*

RAZPIS!

RAZPIS!

V okviru kulturnega dela in Slovenskega leta Vestnik

razpisuje

za Kulturni večer, ki bo v maju t.l. sodelovanje v naslednjih točkah:

glasba, petje, recitacije, diletanstvo, čarovnije, skeči, šale in pd.

Vse točke morajo biti samo-režirane (samopripravljene); lahko sepa po možnosti posreduje sodelovanje, a ne režija, kot pri petju spremljava itd. Prijave je poslati najkasneje do 14. maja na Upravo SKM ali pa na uredništvo Vestnika. Določena je samo sprejemna vaja in probna vaja ali generalka. Tri najboljše točke bodo nagrajene: I. £ 10; II. £ 5, III. £ 5.

Odzovite se in teknujte!

VESELI VEČER JE BIL PRAVO PRESENEČENJE

Pravijo: Kjer je veliko vetra je malo dežja. Če bi primerjali oba zadnja vesela večera, a boljše da ju ne, bi ta pregovor prav gotovo držal. Pa pustimo primerjave in se porazgovorimo, kako je bilo na zadnjem Veselem večeru. Bo manj zamer in več uspeha ter več dobre volje. Mora mo pa si zapomniti, da prignati veseli večer do svoje višine je skoraj tako težko kot prigna ti "ribniškega osla" iz Avstralije v Ljubljano in ga tam privezati h kakšni češplji.

Vsekakor je veseli večer dosegel lepo višino in s tem lep publike hvalepoln uspeh. Še ni bilo veselega večera ali kulturne prireditve s tako lepim in številnim obiskom kot je bil obisk zadnjega večera, 7. aprila. Ne moremo reči, niti da je bila "propaganda" velika, saj je več ali manj skoraj ni bilo, razen ciklostilnih vabil. Kljub temu se je zbralo na Veseli večer okoli 300 gledalcev, ki so, kot je že omenjeno, pestri program, navdušeno pozdravili.

Mislim, da gre glavni delež uspeha gospodu Pribacu, ki je s svojim dobronamernim delom program pripravil in ga nadzoroval. G. Pribac pravi: "Dal sem nastopajočim vso svobodo in samoinicijativo, kar mislim, da je bil tudi povod k uspehu. Vsi se moramo zavedati, da nismo igralci, toda ljudje dobre volje in obenem tudi: povprečno niti publika ni tako izbrana in zahtevna, vsaj več ali manj. Sem res vesel uspele prireditve."

Ne smemo pozabiti tudi naših "favoritov": gospoda Parma, gospoda Polha in seveda gospe Matko z njenim lepim glasom, ki nas je

že večkrat lepo zabaval. Gospod Parma je seveda zabavljajal gledalce čarobno s čarovnijo. Navdušil je prav gotovo vsakega posameznika. Matkova je pela lepo, pri resnih točkah lepo zbrano, pri tistih nagajivih, pa dokaj nagajivo. Njene točke so publiko pripravile do burnih aplavzov. In gospod Polh, naš narodni šalji - vec ali Pohorski Brkocel, je povedal par takšnih, da bi skoraj reflektor počil. Kdor je že prej Polha slišal, je videl v njem izredno nadarjenost in sposobnost oderske umetnosti. Pa tokrat nam je Polh nudil res lepo in prijetno zabavo s spremljavo na harvajski kitari gospoda Parma pri čarovnijah. Polhu gre tudi zahvala za gotove pripravljajalne prispevke k temu veselemu večeru.

Sikstet slovenskih fantov nas je pa res prisrčno in brez kakršne koli fraze ljubo presenetil. Saj so prav lepo, čeprav ne še zborovsko kvalificirano, zapeli. Manjka jim dobre vodeče roke, ki bi jih pripeljala v res lep sikstet ali tudi oktet.

V še nekaj ostalih točkah: duet Horvatovih sester in duet Verkovič bratov, glasbe iz Kew, Ribničana z njegovimi dokaj mastnimi dovtipi in podobno je ta veseli večer res dobro "zvozilo".

Po prireditvi je nastopajočim Uprava kluba priredila zakusko, saj do jo že v zaključni točki napovedali: Cince Marince, zdaj pili bomo vinca, najedli se klobas.

Ta veseli večer pa je dokazal še nekaj: da naši ljudje imajo radi domače kulturne prireditve in da bi te morali imeti večkrat kot v navadi. A je odvisna ne samo od Uprave SKM, ampak od tistih, ki bi lahko nastopali in od tistih, ki bi lahko gledali. Mi vsi pa pomislimo: Kaj je od mene odvisno. Veste, če ne najdem vprašanja, ga bom iskal kot Brkocelj svojo pipo.

HUMBERT PRIBAC: BRONASTI TOLKAČ
(Přvzeto po Kat. glasu, Gor.)

Stirina najst dnevnik "Katoliški glas, ki izhaja v Gorici je napovedal izdajo prve slovenske knjige v Avstraliji z naslednjim člankom:

Med avstralskimi Slovenci živi pesnik Humbert Pribac, ki pridno priobčuje svoje pesmi v slovenskih publikacijah. Ob novem letu pa je Slovenski IM izdal kot prvo slovensko knjigo v Avstraliji zbirko Pribčevih pesmi, Bronasti tolkač. Humbert je zvest član Slovenskega kluba, ki stopal letos v sedmo leto svojega delovanja v avstralskem slovenskem življenju.

Začudili smo se, ko smo dobili iz Avstralije tako lično, v platno vezano knjigo, tiskano v najboljšem papirju in v brezhibni opremi. Ko pa smo na drugi strani brali, da je bila knjiga tiskana v tiskarni Simona Špacapana, se nismo več čudili. Simon Špacapan, ki je pred desetletjem odšel v Avstralijo, je brat goriških tiskarjev Špacapanov, ki tiskajo naš Katoliški glas, Mohorjeve knjige in druge slovenske publikacije. S pridnostjo in vestnostjo si je kmalu pridobil v Avstraliji veliko naklonjenost in zaupanje in danes ima za lastno tiskarno, kateri se pozna goriška šola in dolga družinska tradicija tiskarske umetnosti.

Pa vrnimo se h knjigi sami. Pribac je svoje pesmi razdelil v pet ciklov Jadro Lepo Vide, Moje samote, Skaljene sence, Hiša žalosti in Pred Jutrnjo.

Pesnik se podlavlja od doma in z lepo Vido zaplava "v hladna daljna morja", kjer ni ajdovih leh in žitnih polj in stopnišča vinogradov pod domačo vasjo. In v samoti v daljni tuji deželi - zaman hrepeni po domovini, po gmajnah in brinju, po oljkah. V ciklu Moje samote pesnik v temnih, žalostnih slikah opisuje svoje občutke v "Valkalagerju" v zimi 1959-60. "Ko je vse odšlo za vedno, kakor jadro za svinčeno morje".

Nato se preko Skaljenih sonc in Hiša žalosti, ko je okusil vso grenkobo, trpkost, strast in krivico, končno dokoplje do hladne katedrale v zadnjem ciklu, Pred jutrnjo. V tem ciklu so najlepše pesmi, do katerih je došel po viharjih bojih; morda je najlepša med njimi prav Bronasti tolkač, ki je dala ime tej zbirki pesmi.

Dospel sem na prag,
pred zaprti vhod Tvojega dvora
in prsti so se krčevito oprijeli
bronastega tolkača,
pribitega v deske težkih vrat ...

Težka je bila pot do božjega dvora

Pađal sem po razritem tlaku,
klecal v luže blatnih stez,
a med skalami splaknjenih grap
sem s potjo našel potoke,
kjer sem si očedil obuvale
in umival obraz.

Ko je došel na cilj se je poglobil v "Skrivnost, ki je nerazgonetna, nerazdružljiv potek dogajanj, slast in lepota," in čuti, da se te popolnosti ne bo nikoli navžil.

V Pribčevih pesmih bomo zaman iskali rim, verzji tečejo prosto in rekli bi, da je to proza v verzih. A beseda je lepa in topla in zbirka dostojno predstavlja prispevek avstralskih Slovencev v skupni zaklad slovenske literature.

Knjigo lahko naročite pri Upravi Katoliškega glasa. Cena za Italijo 1.000 lir.

Katoliški glas.

Pripis: Knjigo lahko tudi dobitena Upravi SKM, uredništvu Vestnika in pri Mislih. Pa tudi pri vseh slovenskih klubih v Avstraliji. Cena za Avstralijo je £ 1 (en funt). Pohitite, na razpolago je samo še nekaj izvodov.

Urednik.

RAZPOZNAVANJE PISAVE LAHKO ODKRIJE ZNACAJ PISCA .
 SMER VRSTIC ZAVISI OD DUSEVNEGA STANJA . GRAFO -
 LOGI PRICAJO PRED SODISCEM . NEPOPOLNO ZAUPANJE.

Nekatere naše vsakdanje navade lahko poučijo pozornega opazovalca, če že ne o naših boleznih, pa o našem značaju in duševnih zmožnostih. Med umetnosti opazovanja sodi tudi grafologija - študij pisave določene osebe, da ugotovimo njene duševne zmožnosti in njen značaj. Nekateri, ne posebno vestni specialisti so hoteli dati temu resnemu opazovanju preveč lahkotni značaj na škodo njegovega pravega torišča. K sredi pa je več strokovnjakov za pisavo, ki se resno bavijo z njenim raziskovanjem in lahko z gotovostjo ugotovijo značaj določene osebe čeprave je skušala ta celo ponarediti svojo pravo pisavo. Prav gotovo je spoznavanje pisave zelo vazno za sodnijo.

Razumljivo pa je, da zaključki, ki jih lahko povzamemo iz nekaterih črt pisave - vsaj kar se tiče značaja osebe in če je potrebno, tudi njenega duševnega in fizičnega ravnovesja - ne morejo pokazati prav vse točnosti. Služijo lahko le kot osnova, ki je prav zanimiva.

Pravilna pisava, to se pravi tista, ki nam predstavlja besede in male črke vedno v isti velikosti, vedno enako nagnjene in vedno z isto razdaljo med besedami, kaže navadno na miren in stalen značaj, na redno in normalno življenje. Nepravilna pisava pa po drugi strani opozarja na duševno potrtost. Smer vrstic zavisi istočasno od duševnega in fizičnega stanja osebe in za pravilno spoznavanje je potrebno pregledati dve ali tudi tri pisave iste osebe, ki je pisala v različnih okoliščinah. Vrstice, ki niso ravne, temveč padajo navadno kažejo neko nagnjenje k duševni potrtosti in pesimizmu. Nasprotno pa so dvigajoče vrstice znak optimizma. Pisava, ki je težka in malomarna, je znak fizične utrujenosti, in navora. Hitra pisava je zelo raztegnjena, s slabotnim pritiskom; rasločijo se predvsem pike na i in črte na t, na koncu pa je beseda se raztegnjena s potezo. Pocasna pisava je bolj ali manj okrasena z močnejšimi pritiski peresa, taka, kot je prva pisava solarjev.

Tudi stopnja nagnjenosti pisave je zelo važna in navadno ustruza položaju osebe nasproti družbi, pa tudi njenim odnosom do preteklosti in sedanjosti. Pisava, nagnjena na levo, lahko kaže egoistično naravo in navezanost na preteklost, nagnjena na desno pa pomeni prav nasprotno: široko naravo, katere duh je obrnjen v prihodnost. Zelo drobna in zanemarjena

pisava, nagnjena na desno, je znamenje nerвозe, pravilno in uravnovešega pa označuje hladnokrvnost in jasno sodbo. Na levo nagnjena pisava lahko označuje tudi neke vrste duševno neuravnovešenost, če pa se nagnjenost spreminja, je to jasen znak; da je oseba podvržena nasprotujočim si vplivom.

Vse to, ponovno pripominjamo, je sicer zelo zanimivo, a ne gre dosledno in brez vsake odgovornosti sprejeti sodbe grafoloških specialistov, ki se pogosto ozirajo samo na določene posebnosti pisave, ki že mejijo na čisto tehniko.

.....

NAGRADNA KRIZANKA

(s str. 15)

darilo,; 60) spoj z nitjo; 62) Čapkova drama; 63) velika zver; 65) osebni zaimek; 66) nikalnica; 67) okrajšava za starejši; 68) predlog.

.....

Z G L E D I

Na pokopališču v Genovi stojijo krasni grobni spomeniki, ki so dokaz globoke vere pa tudi družinske ljubezni.

Tako nam predstavlja neki spomenik otroka, ki se dviga v nebesa in spušča venec svoji žalujoči materi, ki je ostala na zemlji. Podobno hiti žalujoca hči z vencem k svoji ljubljeni materi.

Na pokopališču v Parizu pa vidimo krasne napise, n. pr.: "Mati, kdo bo mene sedaj ljubil." kliče žalujoči sin, in kakor v odgovor na to vprašanje se glasi drug napis: "Pogum otroci, duša vase matere bdi nad vami".

Neki gospodar je sejal, ne da bi gospodinji kaj omenil, na leho v vrtu solato. Gospodinja pa je na isto leho sadila fižol.

Skrivaj je hodil gospodar gledat ali poganja solata, gospodinja pa se je zanimala ali poganja fižol.

Ker je gospodar hotel imeti solato, je fižol izruval kot plevel, gospodinja pa je pridno pulila solato, ker je hotela imeti fižola. Leha je ostala prazna.

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
	18							19	20								
21	22	23	24				25	26								27	
28	29	30				31			32	33				34			
35		36				37			38	39			40				
41				42				43		44	45						
46			47					48		49	50						51
52			53			54				55	56			57			
58		59			60	61			62				63			64	
	65					66			67						68		
69								70									

VODORAVNO: 1) nameščen, postavljen, napeljan, 9) skupina otokov v Tihem oceanu; 18) klicem, vabim; 20) trš, stor po posekanem drevesu; 21) znak za erbij; 23) ataka, ofenziva; 24) krtica za kmetijsko obdelovalno zadrugo; 26) kar je namotano; 27) medmet; 28) izraz bolečine; 30) srbohrvatska vprašalnica; 31) pogumen, odločen; 33) časovna enota; 34) izročim, prepustim; 35) moralem, nravstven; 37) velik ptic, ki živi ob močvirjih; 39) vreti, buriti se; 41) gora pri Innsbrucku; 42) plemena, rodovi; 43) oksid; 45) prepovedam, izvset iz rabe; 46) združitev, spoj; 47) vrsta zdravnika; 50) vas pri Vrhniki; 52) pastir v operi "Snegurocka"; 53) vrsta konjskega teka; 54) rastlinska bolezen; 55) časovna enota; 57) veznik; 58) narečni kazalni zaimek; 59) vrsta torte; 61) naše letalsko prevozno podjetje; 62) francoski skladatelj; 64) nikalnica; 65) znamenit francoski diplomat in državnik za časa Ludvika XIII. in XIV.; ki mu je med drugim uspelo končati tridesetletno vojno; 67) podpritičje; 69) delovalen, izvrševalen; 70) znameniti italijanski izdelovalec gosli;

NAVPIČNO: 1) misli, domisleki; 2) začetnice našega dnevnika; 3) glas, zvok; 4) Pregljeva povest; 5) sladkovodna riba; 6) skandinavsko moško ime; 7) voljan, z veseljem; 8) znak za americij; 10) pesem; 11) tekstilna rastlina; 12) mesto v Romuniji; 13) rekrut; 14) zmes kavčuka in zvepla; 15) naš prirodopisec; 16) pritok Kame; 17) najmanjši snovni delež; 19) zepna orodja; 22) zaklinjanje; 24) zbor; predavanje na univerzi; 25) v skladu z zakonom; 27) naraven, neizmaličen; 29) določenega okusa; 31) veliko naselje; 32) časovni prislov; 34) knjigovodstveni pojem; 36) vrednostni papir; 37) v starogrški mitologiji bog gozdov; 38) reka v Egiptu; 40) okrasna ptica; 42) področja, delokrogi; 44) vrsta skladbe; 46) ločitveni pozdrav; 47) pristaniško mesto v Maroku; 48) mesto na Holandskem, znano po svojem siru; 49) domača žival; 51) časovni prislov; 53) domača žival; 56) skala; 59) vozilo,

REŠITVE UGANK IZ MARČNE ŠTEVILKE

NAGRADBA KRIŽANKA:

V o d o r a v n o : 1. spondej, 7. soteska, 13. lordi, 14 iti, 16. izvor, 17. asi, 18. numerus, 21. Ela, 22. stožer, -r, 24. pastor, 26. tova, 27. enako, 30. lira, -j, 31. Bonaparte, -a, 34. lapav, 36. til, 37. rdoti, 40. Ana, 41. osojina, 44. rum, 45. skraja, -a, 47. okvara, 49. taktika, 50. ostaram. N a v p i č n o : 9. E(mile) Z(ola).

ZMEDENI PREGOVORI:

Potreba prebije železna vrata. Krava pri gobcu molze. Ne prodajaj kože, dokler medved v brlogu tiči.

PRAVILNE REŠITVE STA POSLALA gđc. Jana Prajdič in g. Jože grilj. Žreb je določil za nagrado gđc. Jano Prajdič, ki bo dobila za pravilno rešitev posniško zbirko H. Pribaca: B r o n a s t i t o l k a č.

* * *

I v o r i

Ako reče mož svoji sedmi ženi, da prvič v življenju ljubi, laže, če pa tako reče žena sedmemu m o ž u govori resnico. Žene namreč lahko pozabijo vse, kar hočejo pozabiti.

*

Starši slabo vzgojenih otrok mislijo, da zapovedujejo, v resnici pa ubogajo.

*

O človeku, ki se po dolgih letih spomne na vsako prejeto dobroto, na vsako srečno ura, na vsako toplo besedo, nikdar ne rečemo, da ima dober spomin, temveč da ima čut hvaležnosti.

*

Dobra vzgoja je železna zaloga, ki jo damo otroku na pot v življenje.

*

Dober spomin je bogastvo lastne nardarjenosti.

D o m i s l i c e

Srečen biti se pravi ne biti - nesrečen. To ljudje radi pozabljajo.

*

Malo sreče, malo smeha, malo toplote - to je velika sreča.

*

Vedno upaj na malo sreče in lažje boš živel.

*

Izgubljeni denar lahko najdemo, nikdar pa izgubljenega časa.

*

Starši, ki imajo čas za svoje otroke, store zanje več, kot starši, ki imajo samo denar zanje.

*

Bolj pogost je dober spomin, kot pa spomin za dobro.

*

Za zob časa ni nobene plombe.

(Konco.)

Zelo značilna za Thakkurov svetovni nazor in njegovo neizčrpano vero v življenje je drama "Maščevanje narave" (v nemščini "Sanyasi oder der Asket"), v kateri nastopa sprva vase zakrknjen asket Sanyasi (pomeni puščavnik), ki se je zaprl v duplino, ker je zapustil bogove in ljudi, kakor pravi. Ko pa se sreča z lepo Vasanti, se zaljubi in najde po ljubezni spet nazaj pot v življenje in med ljudi. ... "Osvojil sem se netelesnih vezi zanikanja. Svoboden sem tudi v svetu stvari, oblik in smotrov. Končno je resnično neskončno i n ljubezen pozna resnico neskončnega . . . " Prva njegova igra (1883) je hvalnica ljubezni in svetu. Pisana je deloma v stihih deloma v prozi. Konec je tragičen, kajti narava se maščuje nad nekdanjo puščavnikovo mržnjo in zanikanjem stvarstva: deklica umre. "To igro je mogoče vzeti kot uvod k vsemu mojemu poznejšemu delovanju, ali pravilneje to je tema, h kateri težijo vsa moja dela," je zapisal Thakkur nekoč pozneje.

"Žrtvovanje" (1910) je drama, kateri je vzel snov iz starih kronik in jo naprej oblikoval v povesti "Radža-modrec" (1886). Dejanje se godi v kneževini Trepura, na vzhodu Bengalije, kjer se je delj kot drugje ohranil kult boginje Šakti, zaščitnice vseмирskematere. Predstavljali so si jo z desetimi rokami. Ker je ljudi neprestano kaznovala (glad, suša, kuga) so ji prinašali veliko žrtve in ji včasih žrtvovali tudi ljudi. Thakkurova drama se konča z uničenjem boginjinega kipa in žrtvenika potem, ko se je poslednji žrtvoval, da odreši druge, mladi Džai Singh.

Istega leta je napisal še dramo "Radža" ter jo uprizoril v Šantiniketomu, kjer je ustanovil Thakkur tudi svojo posebno šolo. Iz stare budistične legande je vzel snov. "Pošta" (1911), ki je v Evropi bolj znana, spada med simbolistične drame. Bolni deček Amal, ki je priklenjen zaradi bolezni v sobo, hrepeni po svetu izven nje in pošta je edina zveza med njim in svetom. Njegova glavna želja je, da bi ga kralj vzel za poštnega sla, da bi tako mogel hoditi iz kraja v kraj širom po svetu. "Citra", ki jo je pred nekaj leti uprizorilo ljubljansko Mestno gledališče, je izrazito lirična drama o hčerki manipurskega kralja, ki se naposled znajde v ljubezni z bivšim puščavnikom princem Arjuno. V dramah "Osvojbojeni tok", "Kralj in kraljica", "Rdeči oleander", "Oboževanje plesalke" in "Kralj mračne kamre" nastopa kralj, ki tlači ljudstvo, a ga na koncu spremoni ali kakšna cvetličarka ali kakšen mlad junak.

Tudi komičnih oseb in prizorov ne manjka v Thakkurovih igrah. V "Pošti" je sam igral klepetavoga, a duhovitega starca Thakur Dado ki nastopa še v nekaterih drugih njegovih igrah. Največji uspeh je dosegel kot igralec v že imenovani njegovih igri "Žrtvovanje", v kateri je igral duhovnika Raghupatija, ki se ob prostovoljni smrti mladeniča Džaj Singa spreobrno in zavrno zastarelo vero v boginjo Kali.

INDIJSKO GLEDALIŠČE (Konec.)

Posebno poglavje v njegovi dramatiiki so komedije (Konec dober, v s e dobro, Klub samcev), ki so na zahodu najmanj znane, ki pa so bistveni del njegove dramatike. V njih je p o lno satire in humorja, značaj in stil pa je bolj realističen kot v večini njegovih dram. Dramo "Osvoぼjени t o k" (1921) je napisal pod poraznim vtisom nekakega potovanja, ko se je sam zgrozil nad moderno civilizacijo, ki grozi z mehanizacijo človeka. Thakkurov je zik je tako poln domislic, kot je v vaškem potoku lotosovega cvetja. Vedno znova prekipeva v njej poezija in glasba, pravi sodobni indijski dramatik Balwant Gargi. Thakkur sam je večkrat poudarjal, da je treba v njegovih resnobnih igrakposluha, kakor igri piščalke in da ne smeš pristopati k njim s suhim razumom. Nekatere igre imajo marsikakšno modro misel, izpovedano skozi tančico poezije, kar se mu tu in tam zdi važne je kot podrobno oblikovanje značajev nastopajočih oseb, ki jih včasih le bežno nakaže, ker je njih bistvo drugje: v poeziji, rekih in simboliiki. V glasbenih spremljavah, ki jih je zložil sam, povezuje ljudsko melodije s klasično indijsko glasbo in zahodnimi harmonijami. Izumil je poseben notni sistem, ki je omogočil, da so zabeležili stare indijske melodije (ragas). Zložil je več kot 500 melodij in za večino svojih iger je zložil spremno glasbo. Na svoje kompozicije je bil tako ponosen, da je trdil, da bodo znane še takrat, ko bodo že vse njegove besede pozabljene.

Tako je veliki pesnik, mislec, modrec in razsvetljevalec indijskih in okrožnih ljudstev prispeval velik umetniški delež tudi indijskemu gledališču in dramatiiki, tolikšnega daga ni mogoče vsega zajeti v ta jubilejni zapisek.

Konec.

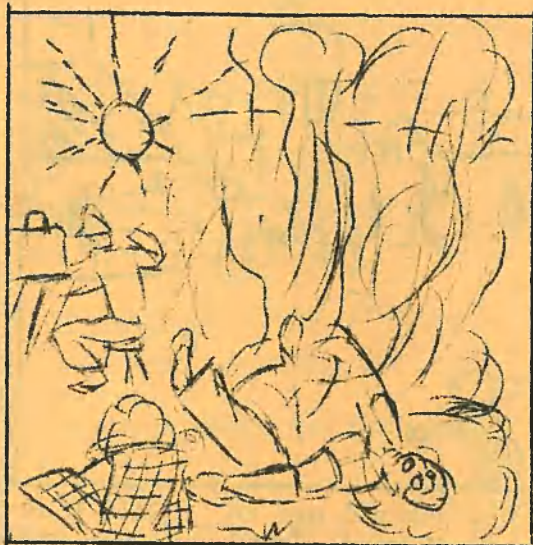
MONA LISA,

MONA LISA . . .

Moskava: "Sovjetski umetnostni zgodovinar prof. Gukovski je ugotovil po večletnih raziskavah, da portret "Mona Lisa v pariškem Louvru ne predstavlja prave Mone Lise Giocondo, temveč neko dvorjanko, prava Mona Lisa pa da je v leningrajskem "Eremitageu". Gre za podobo, ki jo tam hranijo pod oznako "Columbina" in ki so jo do sedaj pomotoma pripisovali ene mu izmed učencev Leonarda Da Vincijsa."

Profesor Gukovski trdi, da zna odgovoriti na pomembno vprašanje: Ali je Mona Lisa v resnici ona Mona Lisa? Kdor bi hotel in mogel pošteno odgovoriti, mora seveda naprej dobro vedeti, kdo je pravzaprav bila Mona Lisa, čista namreč, ki jo je Leonardo ovekovečil s svojim čopičem. Prva težava to ni ugotovljeno.

Nastala je cela zmešnjava - Pariz, Moskava, prof. Gukovski, francoski pisatelj Isarto. Več: Ni mogoče dokazati, da je zdaj v Parizu razstavljena Gioconda tista umetnina, ki jo je bil kupil Franc I. Do leta 1778 je mogoče sorazmerno zasledovati, kje je Mona Lisa. Do takrat jo je hranila francoska uprava za javne zgradbe. Takrat je živel na francoskem dvoru William H. Vernon, ki je bil po zaslugi B. Franklina v milosti pri kraljici Mariji Antoinetti. Pred nasilno smrtjo mu je kraljica podarila podobo, ki je zdaj v ZDA. Oskrbnik vatikanske zbirke Cicognara Thomas Judson je prepričan, da je ta podoba prava "Mona Lisa". Katera sedaj?

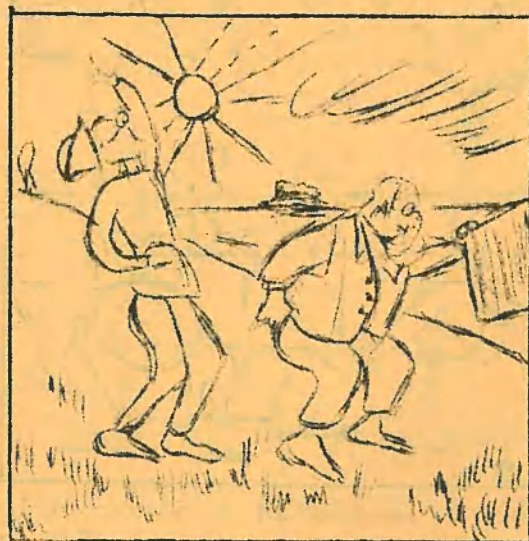
57. Položil je vsega premočenega re-
veža v travo, da bi se posušil. Nato
je svojo sliko dogotovil. Izza obla-
kov se je pokazalo vroče poletno son-
ce. Od g. Kozamurnika so kmalu začeli
puhteti oblaki sopare. Toda ko je
bil spet suh - joj, kako se je njego-
va lepa obleka stisnila!

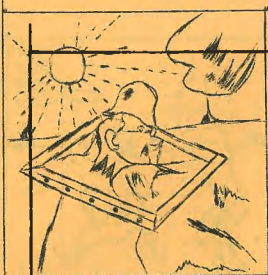
59. Vzel je umetnino pod pazduho
in odšel. Na to, da je barva na
sliki še mokra, ni utegnil pomis-
liti. Najbrž je bil še vedno zme-
šan od vode. "Gospod!Gospod! Pa-
zite na barvo!" je zaklical sli-
kar za njim.

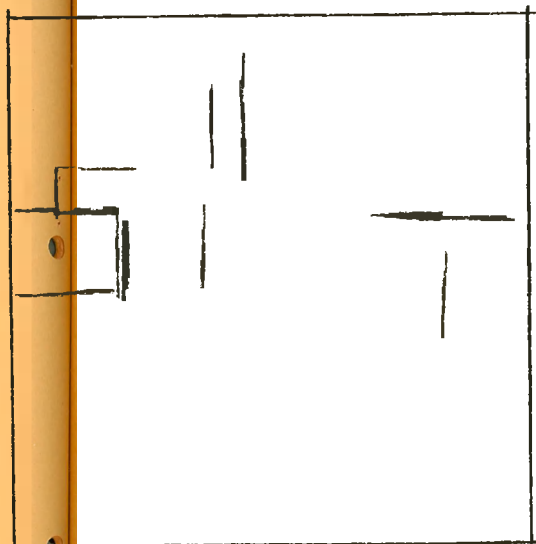
58. To je bila draga zabava. Njogo-
va najboljša obleka, s katero je i-
mela žena toliko dela, je bila za
vselek pokvarjena. Novi slamnik, pa
smotka, vse je izginilo v vodi. In
razen tega je slikarju obljubil, da
bo kupil drago sliko. Ko je bila sli-
ka gotova je plačal 500 šilingov.

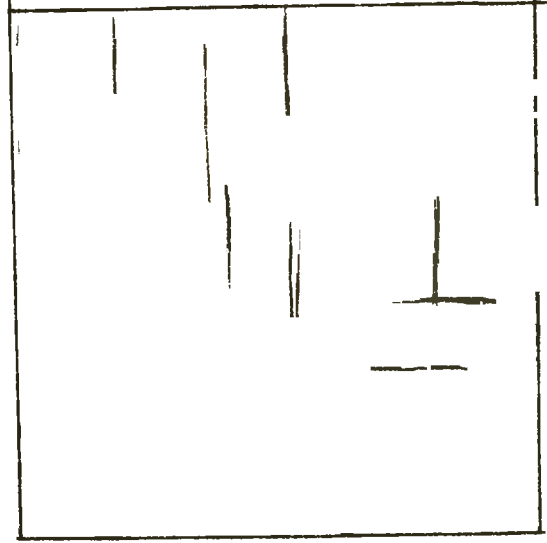
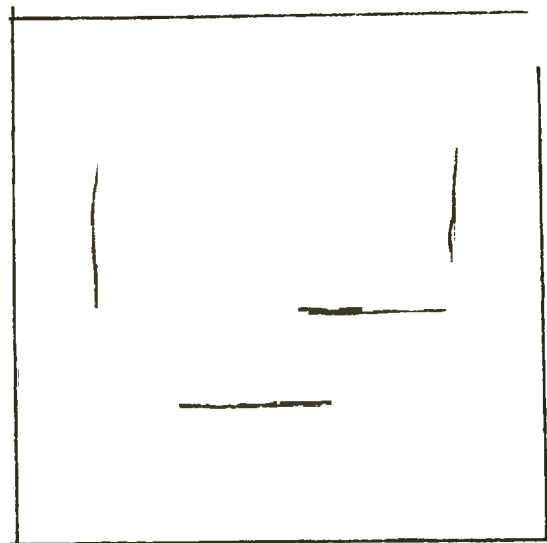
60. g. Kozamurnik je obstal. Vzel
je sliko izpod pazduhe in jo začel
ogledovati. O lepi pokrajini
ni bilo ne duha ne sluha. Izpreme-
nila se je v umazano liso. Več
kot pol barve pa se je preselilo
na Kozamurnikovo obleko. Slikar
se ni mogel več promagovati: Ha, ha!

61. To je bilo za nespečnega Kozamurnika preveč. Grdo pa, nehajte že s svojim smejanjem! Je zarjul. "Najte svoje mazarije! Nesite je sami domov!" Udaril je slikarja s pokvarjeno sliko tako močno po glavi, da mu je obvisela okoli vratu kakor ovratnica. Nato se je usedel v avtomobil in se odpeljal domov.

63. Čez pol ure so že bili v sosednji vasi. Že od daleč je dišalo po pečenki. Gospod Kozamurnik je spravil svoj avtomobil nekam pod streho. Nato so vsi trije krenili na veselični prostor.

62. G. Kozamurnik se je zaradi lepote obleke kmalu potolažil. Šel je h krojaču in si naročil novo. Ko je čez štirinajst dni dobil, ni vedel od veselja, kaj bi počel. "Žena, Minka!" je vzkliknil. "V Kravji dalini je velika veselica. Zupan obhaja svojo 40-letnico. Poljimo se gledat!"

64. Minka se je prva smela peljati z vrtiljakom. Izbrala si je mesto v lepi ladjici, ki se je tudi vrtela. "Ali se še ne bo začelo," je vprašala potrpežljivo.

Prodajate? Kupujete? Hiso? Zemljišce?

Obrnite se na poznano tvrdko

EDEN REAL ESTATE

4 PASCOE VALE RD., MOONEE PONDS

TEL. 37-5104

in zahtevajte slovenskega zastopnika

MAKSA HARTMANA

Po urah kličite 36-6432

---

*Zelite vpoklicati v Avortalijo svoje
in placati prevoz?*

Obrnite se na potniški urad

ODRA

6a ELIZABETH ST., MELBOURNE, C.1

Tel. MF 6178 po urah JJ 2630

PRODAJA LADIJSKIH, LETALSKIH, ZELEZNISKIH
VOZOVNIC ZA VSE DELE SVETA.

Direktni letalski prevoz iz Jugoslavije v Avstralijo
za gotovino ali pogojno odplacilo, pojasnila za
potovanje, potne dokumente, prenos denarja, itd.

Krojaški salon

A. Matulaj

64 SPENSLEY ST., CLIFTON HILL

TEL. JW 3678

Izdelava vse vrste oblek, plascev po
novi modi. Posebno se priporocamo
za porocne obleke.

V zalogi imamo veliko izbiro cevljev
in perila.

Continental Small Goods

John Hojnik

213 ST. GEORGE RD., NTH FITZROY

TEL. JW 6656

*Vam nudi najrazlicnejše mesne
izdelke!*

Hrenovke, krajnske klobase in
specialitete: strassburger, galic,
leberwurst, itd.

Pri nas lahko v slovenscini obrazlozite
katero vrsto priceske zelite

Phill Ann Beauty Salon

165 SYDNEY RD., COBURG

TEL. FM 2288

TRAJNO KODRANJE LAS

Z NAJMODERNEJSEMI SREDSTVI!

Do nas Vas pripelje tramvaj st. 19, 20 in 21

Tram stop 34

STROKOVNI NASVETI BREZPLACNII

Za vsakovrstna tiskarska dela

Tiskarna S. Spacapan

(Reg. Distinction Printing)

171 NICHOLSON STREET,

EAST BRUNSWICK - TEL. 38-6110